

INSTYTUT TECHNIKI BUDOWLANEJ
PL 00-611 WARSZAWA, ul. Filtrowa 1, www.itb.pl

CZŁONEK EOTA i UEAtc

KRAJOWA OCENA TECHNICZNA ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1

Niniejsza Krajowa Ocena Techniczna została wydana zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie krajowych ocen technicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1968) przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie, na wniosek:

**Technika Zamocowań „AMEX” Dariusz Krot, Marek Krot Sp. Jawna
ul. Strzelecka 17, 47-230 Kędzierzyn-Koźle**

Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1 stanowi pozytywną ocenę właściwości użytkowych poniższych wyrobów budowlanych do zamierzonego zastosowania:

**Tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe
KAXDN, KAXN i KAXK**

Data ważności Krajowej Oceny Technicznej:

27 marca 2025 r.

DYREKTOR
Instytutu Techniki Budowlanej

dr inż. Robert Geryło

Warszawa, 27 marca 2020 r.

Instytut Techniki Budowlanej

ul. Filtrowa 1, 00-611 Warszawa

tel.: 22 825 04 71; NIP: 525 000 93 58; KRS: 0000158785

1. OPIS TECHNICZNY WYROBU

Niniejsza Krajowa Ocena Techniczna obejmuje tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe KAXDN, KAXN i KAXK. Wyroby objęte niniejszą Krajową Oceną Techniczną są produkowane przez firmę Technika Zamocowań „AMEX” Dariusz Krot, Marek Krot Spółka Jawna, ul. Strzelecka 17, 47-230 Kędzierzyn-Koźle, w zakładzie produkcyjnym w Kędzierzynie Koźlu.

Niniejsza Krajowa Ocena Techniczna obejmuje typy wyrobów określone przez producenta, wynikające z właściwości użytkowych podanych w p. 3 oraz kombinacji zastosowanych materiałów i elementów.

Elementami składowymi łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK są: tuleja tworzywowa (korpus) i stalowy wkręt gwintowany (rysunki A1 ÷ A3).

Wymiary i asortyment łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK pokazano na rysunkach A1 ÷ A3 oraz podano w tablicy A1.

Tuleje łączników rozporowych KAXK są wykonane z polipropylenu (PP) TIPPLEN K 499 - materiału pierwotnego, charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) według normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

Tuleje łączników rozporowych KAXDN i KAXN są wykonane z poliamidu (PA6) Tarnamid T27 - materiału pierwotnego, charakteryzującego się krzywą różnicowej kalorymetrii skaningowej (DSC) według normy PN-EN ISO 11357-1:2016, zgodną ze wzorcem ustalonym w procedurze Krajowej Oceny Technicznej.

W zależności od kształtu łba (kołnierza), tuleje łączników rozporowych KAXDN występują w trzech rodzajach, oznaczonych jako K (łeb typu kołnierz), S (łeb typu skos) lub C (łeb typu cylinder).

Wkręty łączników KAXDN, KAXN i KAXK są wykonane ze stali zwykłej, węglowej, klasy własności mechanicznych nie niższej niż 4.8 według normy PN-EN ISO 898-1:2013 lub stali według normy PN-EN 14592+A1:2012, o wytrzymałości na rozciąganie nie mniejszej niż 300 MPa. Wkręty są pokryte elektrolityczną powłoką cynkową, o grubości nie mniejszej niż 5 μm , według normy PN-EN ISO 4042:2018 lub PN-EN ISO 2081:2018.

W zależności od kształtu łba, wkręty występują w trzech rodzajach, oznaczonych: H, WK i WK TP.

Tolerancje wymiarów łączników odpowiadają klasie tolerancji *m* według normy PN-EN 22768-1:1999 - w przypadku wymiaru d_2 oraz klasie *v* według normy PN-EN 22768-1:1999 - w przypadku wymiarów d_1 , L_1 i L_2 .

2. ZAMIERZONE ZASTOSOWANIE WYROBU

Tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe KAXDN, KAXN i KAXK są przeznaczone do wykonywania niekonstrukcyjnych zamocowań wielopunktowych statycznie obciążonych elementów budowlanych, w podłożach z:

- betonu zwykłego klasy C20/25 ÷ C50/60, według normy PN-EN 206+A1:2016,
- cegieł ceramicznych pełnych, według normy PN-EN 771-1+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm² (klasy nie niższej niż 20),

- cegieł silikatowych pełnych, według normy PN-EN 771-2+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 20 N/mm² (klasy nie niższej niż 20),
- pustaków silikatowych drażonych, według normy PN-EN 771-2+A1:2015, o grubości ścianki nie mniejszej niż 20 mm i wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15),
- pustaków ceramicznych poryzowanych (z otworami), według normy PN-EN 771-1+A1:2015, o grubości ścianki nie mniejszej niż 12 mm i wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 15 N/mm² (klasy nie niższej niż 15),
- elementów z autoklawizowanego betonu komórkowego, według normy PN-EN 771-4+A1:2015, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 4 N/mm² (klasy nie niższej niż 4) i gęstości brutto w stanie suchym nie mniejszej niż 650 ÷ 700 kg/m³.

Ze względu na agresywność korozyjną środowiska, łączniki rozporowe KAXDN, KAXN i KAXK należy stosować zgodnie z wymaganiami podanymi w normach PN-EN ISO 12944-2:2018, PN-EN ISO 9223:2012 i PN-EN ISO 2081:2018.

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK na wrywanie z podłoża betonowego, należy podzielić nośności charakterystyczne na wrywanie z podłoża, podane w Załączniku C, przez współczynnik bezpieczeństwa równy 1,8.

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK na wrywanie z podłoża ceramicznego i silikatowego, należy podzielić nośności charakterystyczne na wrywanie z podłoża, podane w Załączniku C, przez współczynnik bezpieczeństwa równy 2,5.

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK na wrywanie z podłoża z autoklawizowanego betonu komórkowego, należy podzielić nośności charakterystyczne na wrywanie z podłoża, podane w Załączniku C, przez współczynnik bezpieczeństwa równy 2,0.

W celu wyznaczenia nośności obliczeniowych zamocowań łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK na ścinanie, należy podzielić nośności charakterystyczne na ścinanie, podane w Załączniku C, przez współczynnik bezpieczeństwa równy 1,25.

Parametry montażu i rozmieszczenia łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK w podłożu podano w Załączniku B.

Otwór w podłożu należy wiercić prostopadle do powierzchni podłoża, za pomocą wiertarki rotacyjnej - w przypadku betonu komórkowego i pustaków ceramicznych poryzowanych oraz wiertarki udarowej - w przypadku pozostałych podłoży.

Rozprężenia łączników dokonuje się poprzez osadzenie tulei tworzywowej w wywierconym w podłożu otworze, a następnie wkręcenie elementu rozporowego do tulei. Przy wkręcaniu wkręt rozpiera część rozporową tulei, powodując jej dociśnięcie do ścianki otworu w podłożu (poboczniczy).

Łączniki rozporowe KAXDN, KAXN i KAXK powinny być stosowane zgodnie z projektem technicznym, opracowanym z uwzględnieniem polskich norm i przepisów budowlanych, ustaleń niniejszej Krajowej Oceny Technicznej oraz zgodnie z instrukcją producenta, dotyczącą warunków wykonywania zamocowań z użyciem ww. łączników.

3. WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWE WYROBU I METODY ZASTOSOWANE DO ICH OCENY

3.1. Właściwości użytkowe wyrobu

3.1.1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników. Nośności charakterystyczne zamocowań tworzywowo-metalowych łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK na wrywanie z podłoża i ścinanie podano w Załączniku C.

3.1.2. Trwałość łączników. Powłoka cynkowa o grubości nie mniejszej niż 5 µm na wkrętach stalowych zapewnia trwałość łączników w zakresie wynikającym z p. 2.

3.2. Metody zastosowane do oceny właściwości użytkowych

3.2.1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników. Badanie nośności charakterystycznych zamocowań tworzywowo-metalowych łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK wykonuje się zgodnie z ETAG 020:2012, na łącznikach osadzonych w podłożach opisanych w Załączniku C.

3.2.2. Trwałość łączników. Badanie grubości powłoki cynkowej na wkrętach stalowych wykonuje się według normy PN-EN ISO 2178:2016 lub PN-EN ISO 3497:2004.

4. PAKOWANIE, TRANSPORT I SKŁADOWANIE ORAZ SPOSÓB ZNAKOWANIA WYROBU

Tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe KAXDN, KAXN i KAXK powinny być dostarczane w kompletach, w opakowaniach producenta oraz przechowywane i transportowane w sposób zapewniający niezmienną ich właściwości technicznych.

Sposób znakowania wyrobów znakiem budowlanym powinien być zgodny z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1966, z późniejszymi zmianami).

Oznakowaniu wyrobu znakiem budowlanym powinny towarzyszyć następujące informacje:

- dwie ostatnie cyfry roku, w którym znak budowlany został po raz pierwszy umieszczony na wyrobie budowlanym,
- nazwa i adres siedziby producenta lub znak identyfikacyjny pozwalający jednoznacznie określić nazwę i adres siedziby producenta,
- nazwa i oznaczenie typu wyrobu budowlanego,
- numer i rok wydania Krajowej Oceny Technicznej, zgodnie z którą zostały zadeklarowane właściwości użytkowe (ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1),
- numer krajowej deklaracji właściwości użytkowych,
- poziom lub klasa zadeklarowanych właściwości użytkowych,

- nazwa jednostki certyfikującej, która uczestniczyła w ocenie i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobu budowlanego,
- adres strony internetowej producenta, jeżeli krajowa deklaracja właściwości użytkowych jest na niej udostępniona.

Wraz z krajową deklaracją właściwości użytkowych powinna być dostarczana albo udostępniana w odpowiednich przypadkach karta charakterystyki i/lub informacje o substancjach niebezpiecznych zawartych w wyrobie budowlanym, o których mowa w art. 31 lub 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów.

Ponadto oznakowanie wyrobu budowlanego, stanowiącego mieszaninę niebezpieczną według rozporządzenia REACH, powinno być zgodne z wymaganiami rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (CLP), zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

5. OCENA I WERYFIKACJA STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

5.1. Krajowy system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. z 2016 r., poz. 1966, z późniejszymi zmianami) ma zastosowanie system 2+ oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

5.2. Badanie typu

Właściwości użytkowe, ocenione w p. 3, stanowią badanie typu wyrobu, dopóki nie nastąpią zmiany surowców, składników, linii produkcyjnej lub zakładu produkcyjnego.

5.3. Zakładowa kontrola produkcji

Producent powinien mieć wdrożony system zakładowej kontroli produkcji w zakładzie produkcyjnym. Wszystkie elementy tego systemu, wymagania i postanowienia, przyjęte przez producenta, powinny być dokumentowane w sposób systematyczny, w formie zasad i procedur, włącznie z zapisami z prowadzonych badań. Zakładowa kontrola produkcji powinna być dostosowana do technologii produkcji i zapewniać utrzymanie w produkcji seryjnej deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu.

Zakładowa kontrola produkcji obejmuje specyfikację i sprawdzanie surowców i składników, kontrolę i badania w procesie wytwarzania oraz badania kontrolne (według p. 5.4), prowadzone przez producenta zgodnie z ustalonym planem badań oraz według zasad i procedur określonych w dokumentacji zakładowej kontroli produkcji.

Wyniki kontroli produkcji powinny być systematycznie rejestrowane. Zapisy rejestru powinny potwierdzać, że wyroby spełniają kryteria oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

Poszczególne wyroby lub partie wyrobów i związane z nimi szczegóły produkcyjne muszą być w pełni możliwe do identyfikacji i odtworzenia.

5.4. Badania kontrolne

5.4.1. Program badań. Program badań obejmuje:

- a) badania bieżące,
- b) badania okresowe.

5.4.2. Badania bieżące. Badania bieżące obejmują sprawdzenie:

- a) kształtu i wymiarów,
- b) grubości powłoki cynkowej (dotyczy wkrętów stalowych).

5.4.3. Badania okresowe. Badania okresowe obejmują sprawdzenie nośności charakterystycznych zamocowań łączników.

5.5. Częstotliwość badań

Badania bieżące powinny być prowadzone zgodnie z ustalonym planem badań, ale nie rzadziej niż dla każdej partii wyrobów. Wielkość partii wyrobów powinna być określona w dokumentacji zakładowej kontroli produkcji.

Badania okresowe powinny być wykonywane nie rzadziej niż raz na 3 lata.

6. POUCZENIE

6.1. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1 jest pozytywną oceną właściwości użytkowych tych zasadniczych charakterystyk tworzywowo-metalowych łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK, które zgodnie z zamierzonym zastosowaniem, wynikającym z postanowień Oceny, mają wpływ na spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie zastosowany.

6.2. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1 nie jest dokumentem upoważniającym do oznakowania wyrobu budowlanego znakiem budowlanym.

Zgodnie z ustawą o wyrobach budowlanych z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 215) wyroby, których dotyczy niniejsza Krajowa Ocena Techniczna, mogą być wprowadzone do obrotu lub udostępniane na rynku krajowym, jeżeli producent dokonał oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, sporządził krajową deklarację właściwości użytkowych zgodnie z Krajową Oceną Techniczną ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1 i oznakował wyroby znakiem budowlanym, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6.3. Krajowa Ocena Techniczna ITB-KOT-2020/1314 wydanie 1 nie narusza uprawnień wynikających z przepisów o ochronie własności przemysłowej, a w szczególności ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r., poz. 776, z późniejszymi zmianami). Zapewnienie tych uprawnień należy do obowiązków korzystających z niniejszej Krajowej Oceny Technicznej ITB.

6.4. ITB wydając Krajową Ocenę Techniczną nie bierze odpowiedzialności za ewentualne naruszenie praw wyłącznych i nabytych.

6.5. Krajowa Ocena Techniczna nie zwalnia producenta wyrobów od odpowiedzialności za ich prawidłową jakość, a wykonawców robót budowlanych od odpowiedzialności za ich właściwe zastosowanie.

6.6. Ważność Krajowej Oceny Technicznej może być przedłużana na kolejne okresy, nie dłuższe niż 5 lat.

7. WYKAZ DOKUMENTÓW WYKORZYSTANYCH W POSTĘPOWANIU

7.1. Raporty, sprawozdania z badań, oceny, klasyfikacje

- 1) B2/2020. Raport z badań kontrolnych. Technika Zamocowań „AMEX” Dariusz Krot, Marek Krot Sp. Jawna, Kędzierzyn-Koźle, 2020 r.
- 2) LOK00-06027/15/R23OSK, Raport z badań: Kolek ramowy typu AXD, Zakład Elementów Konstrukcji Budowlanych i Budownictwa Na Terenach Górniczych ITB, Katowice 2015 r.
- 3) 320/2014, Sprawozdanie z badań: Analiza DSC, Zakład Badawczo-Analityczny, Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników, Toruń 2014 r.

7.2. Normy i dokumenty związane

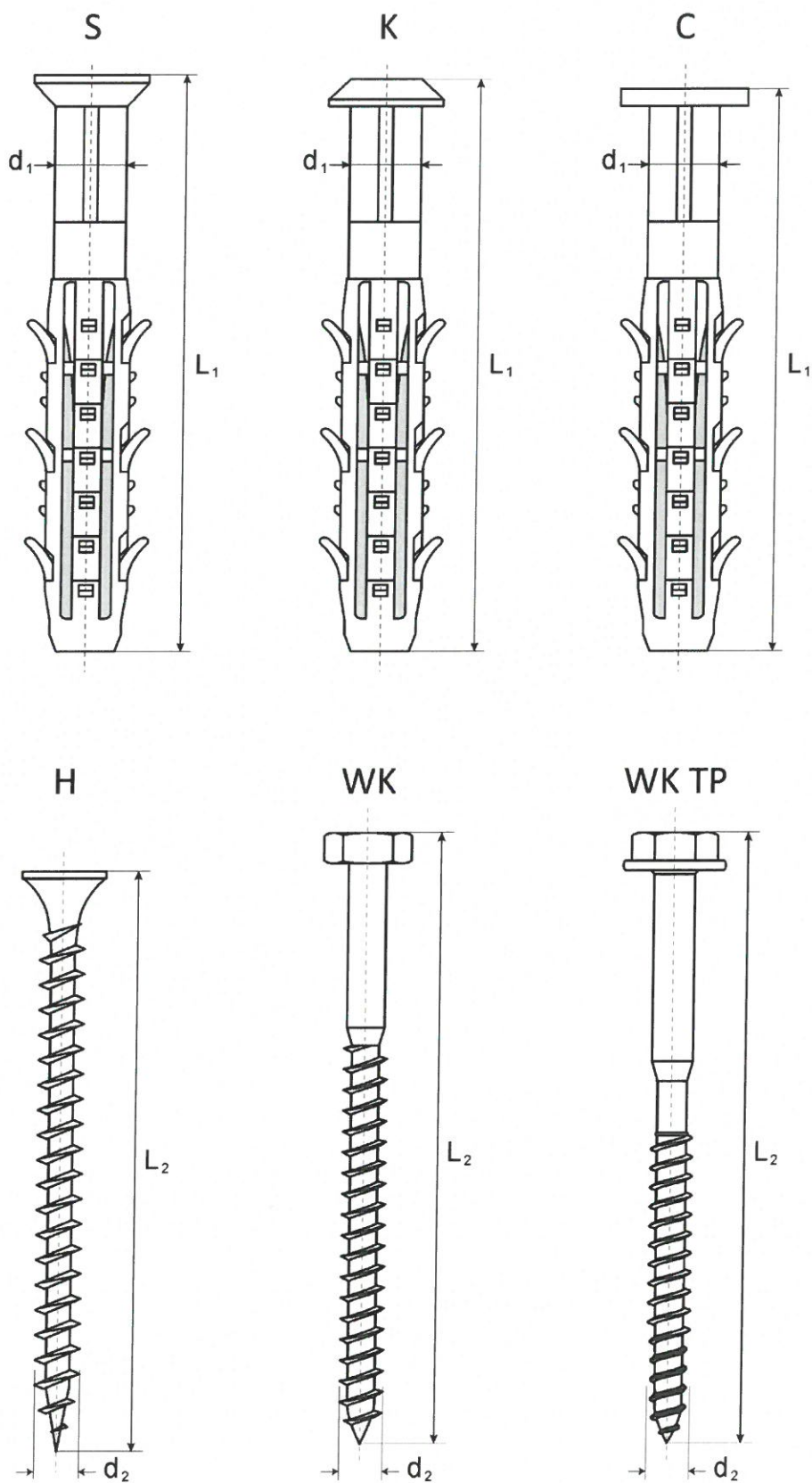
PN-EN ISO 11357-1:2016	<i>Tworzywa sztuczne. Różnicowa kalorymetria skaningowa (DSC). Część 1: Zasady ogólne</i>
PN-EN ISO 898-1:2013	<i>Własności mechaniczne części złącznych wykonanych ze stali węglowej oraz stopowej. Część 1: Śruby i śruby dwustronne o określonych klasach własności. Gwint zwykły i drobnozwojny</i>
PN-EN 206+A1:2016	<i>Beton. Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność</i>
PN-EN 771-1+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 1: Elementy murowe ceramiczne</i>
PN-EN 771-2+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 1: Elementy murowe silikatowe</i>
PN-EN 771-4+A1:2015	<i>Wymagania dotyczące elementów murowych. Część 4: Elementy murowe z autoklawizowanego betonu komórkowego</i>
PN-EN 14592+A1:2012	<i>Konstrukcje drewniane. Łączniki trzpieniowe. Wymagania.</i>
PN-EN 22768-1:1999	<i>Tolerancje ogólne. Tolerancje wymiarów liniowych i kątowych bez indywidualnych oznaczeń tolerancji</i>
PN-EN ISO 2081:2018	<i>Powłoki metalowe i inne nieorganiczne. Elektrolityczne powłoki cynkowe z obróbką dodatkową na żelazie lub stali</i>
PN-EN ISO 4042:2018	<i>Części złączne. Powłoki elektrolityczne</i>
PN-EN ISO 2178:2016	<i>Powłoki niemagnetyczne na podłożu magnetycznym. Pomiar grubości powłok. Metoda magnetyczna</i>

PN-EN ISO 3497:2004	<i>Powłoki metalowe. Pomiar grubości powłok. Metody spektrometrii rentgenowskiej</i>
PN-EN ISO 12944-2:2018	<i>Farby i lakiery. Ochrona przed korozją konstrukcji stalowych za pomocą ochronnych systemów malarskich. Część 2: Klasyfikacja środowisk</i>
PN-EN ISO 9223:2012	<i>Korozja metali i stopów. Korozyjność atmosfer. Klasyfikacja, określanie i ocena</i>
ETAG 020:2012	<i>Plastic anchors for multiple use in concrete and masonry for non-structural applications</i>
AT-15-9538/2015	<i>Tworzywowo-metalowe łączniki KAXDN, KAXN, KAXK i KUN</i>

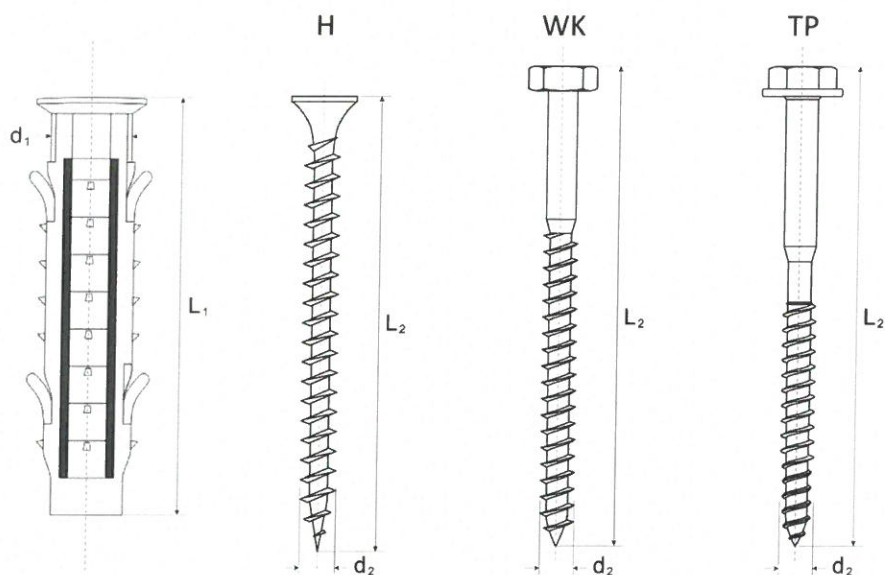
ZAŁĄCZNIKI

Załącznik A.	Kształt i wymiary łączników	10
Załącznik B.	Parametry montażu i rozmieszczenia łączników	13
Załącznik C.	Nośności charakterystyczne zamocowań łączników	14

Załącznik A.

Rysunek A1. Tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe KAXDN

Rysunek A2. Tworzywowo-metalowe łączniki rozporowe KAXN i KAXK

Tablica A1. Wymiary tworzywowo-metalowych łączników rozporowych KAXDN

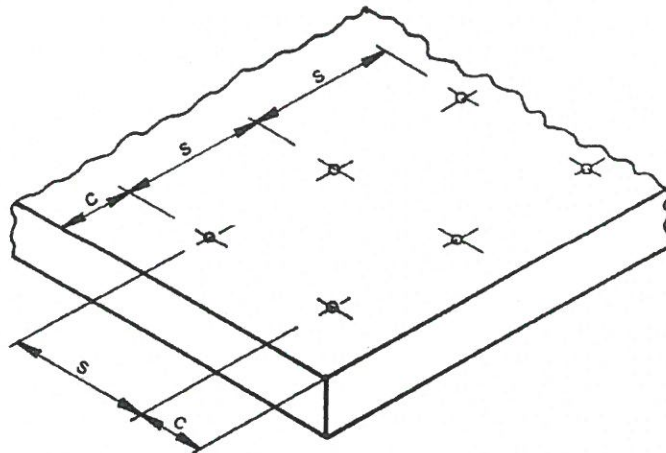
Poz.	Oznaczenie łącznika	Wymiary, mm			
		L ₁	L ₂ ¹⁾	d ₁	d ₂
1	2	3	4	5	6
1	KAXDN10 S KAXDN10 K KAXDN10 C	60 + 340	65 + 345	10,0	6,8
2	KAXDN12 S KAXDN12 K KAXDN12 C			12,0	8,0
3	KAXDN14 S KAXDN14 K KAXDN14 C			14,0	10,0

¹⁾ długość wkręta stalowego jest co najmniej 5 mm większa od długości odpowiedniej tulei tworzywowej (wg wzoru: $L_2 \geq L_1 + 5$ mm)

Tablica A2. Wymiary tworzywowo-metalowych łączników rozporowych KAXN i KAXK

Poz.	Oznaczenie łącznika	Wymiary, mm			
		L ₁	L ₂ ¹⁾	d ₁	d ₂
1	2	3	4	5	6
1	KAXN6	30	30	6,0	3,5 ÷ 4,0
	KAXK6	50	50		
2	KAXN8	40	40	8,0	5,0 ÷ 6,0
	KAXK8	60	60		
3	KAXN10	50	50	10,0	6,0 ÷ 7,0
	KAXK10	70	70		
4	KAXN12 KAXK12	60	60	12,0	8,0 ÷ 9,0
5	KAXN14 KAXK14	70	70	14,0	10,0 ÷ 11,0

¹⁾ minimalna długość wkręta stalowego

Załącznik B.

Rysunek B1. Parametry rozmieszczenia łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK w podłożu
 s – rozstaw osiowy łączników, c – odległość łącznika od krawędzi podłoża

Tablica B1. Parametry montażu i rozmieszczenia łączników rozporowych KAXDN, KAXN i KAXK

Poz.	Oznaczenie łącznika	Max. średnica otworu d_o , równa nominalnej średnicy wiertła, mm	Min. głębokość wierconego otworu h_1 , mm	Efektywna głębokość zakotwienia h_{ef} , mm	Min. grubość podłoża h_{min} , mm	Min. rozstaw łączników s , mm	Min. odległość łącznika od krawędzi podłoża c , mm
1	2	3	4	5	6	7	8
1	KAXN6 KAXK6	6,3	≥ 35	30	50	25	25
2	KAXN8 KAXK8	8,3	≥ 45	40	60	30	30
3	KAXN10 KAXK10	10,3	≥ 55	50	70	40	40
4	KAXN12 KAXK12	12,3	≥ 65	60	80	50	50
5	KAXN14 KAXK14	14,3	≥ 75	70	90	60	60
6	KAXDN10	10,3	≥ 65	58	80	40	40
7	KAXDN12	12,3	≥ 65	58	80	50	50
8	KAXDN14	14,3	≥ 65	58	80	60	60

Załącznik C.

Tablica C1. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników rozporowych KAXDN na wrywanie z podłoża $N_{R,k}$ oraz na ścinanie $V_{R,k}$

Poz.	Oznaczenie łącznika	Rodzaj podłoża	Nośność charakterystyczna	
			na wrywanie z podłoża $N_{R,k}$, kN	na ścinanie $V_{R,k}$, kN
1	2	3	4	5
1	KAXDN10 S KAXDN10 K KAXDN10 C	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	6,0	12,8
2		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
3		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
4		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	2,0	2,0
5		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	1,2	1,2
6		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 + 700$ kg/m ³	2,0	2,0
7	KAXDN12 S KAXDN12 K KAXDN12 C	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	7,5	16,0
8		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
9		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
10		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	2,0	2,0
11		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	1,2	1,2
12		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 + 700$ kg/m ³	3,0	3,0
13	KAXDN14 S KAXDN14 K KAXDN14 C	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	9,0	16,8
14		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
15		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	4,0	4,0
16		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o grubości ścianki ≥ 20 mm	2,0	2,0
17		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	1,2	1,2
18		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 + 700$ kg/m ³	3,0	3,0

⁽¹⁾ – według normy PN-EN 206+A1:2016
⁽²⁾ – według normy PN-EN 771-1+A1:2015
⁽³⁾ – według normy PN-EN 771-2+A1:2015
⁽⁴⁾ – według normy PN-EN 771-4+A1:2015

Tablica C2. Nośności charakterystyczne zamocowań łączników rozporowych KAXN i KAXK na wrywanie z podłoża $N_{R,k}$ oraz na ścinanie $V_{R,k}$

Poz.	Oznaczenie łącznika	Rodzaj podłoża	Nośność charakterystyczna	
			na wrywanie z podłoża $N_{R,k}$, kN	na ścinanie $V_{R,k}$, kN
1	2	3	4	5
1	KAXN6 KAXK6	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	0,30	0,30
2		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	0,50	0,50
3		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	0,60	0,60
4		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	0,60	0,60
5		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	0,90	0,90
6		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 \div 700$ kg/m ³	0,10	0,10
7	KAXN8 KAXK8	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	0,50	0,50
8		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	0,75	0,75
9		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	0,75	0,75
10		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	0,75	0,75
11		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	0,40	0,40
12		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 \div 700$ kg/m ³	0,20	0,20
13	KAXN10 KAXK10	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	1,20	1,20
14		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
15		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
16		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o grubości ścianki ≥ 20 mm	2,00	2,00
17		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 12 mm	1,20	1,20
18		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 \div 700$ kg/m ³	0,90	0,90
19	KAXN12 KAXK12	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	4,00	4,00
20		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
21		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
22		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	2,00	2,00
23		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o grubości ścianki ≥ 12 mm	1,20	1,20
24		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 \div 700$ kg/m ³	1,20	1,20
25	KAXN14 KAXK14	Beton zwykły, klasy C20/25 + C50/60 ⁽¹⁾	12,00	12,00
26		Cegły ceramiczne pełne ⁽²⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
27		Cegły silikatowe pełne ⁽³⁾ , klasy ≥ 20	2,00	2,00
28		Pustaki silikatowe drażnione ⁽³⁾ , klasy ≥ 15 , o gr. ścianki ≥ 20 mm	2,00	2,00
29		Pustaki ceramiczne poryzowane (z otworami) ⁽²⁾ , klasy ≥ 15 , o grubości ścianki ≥ 12 mm	1,20	1,20
30		Elementy z autoklawizowanego betonu komórkowego ⁽⁴⁾ , klasy ≥ 4 i gęstości brutto w stanie suchym min. $650 \div 700$ kg/m ³	1,50	1,50

⁽¹⁾ – według normy PN-EN 206+A1:2016
⁽²⁾ – według normy PN-EN 771-1+A1:2015
⁽³⁾ – według normy PN-EN 771-2+A1:2015
⁽⁴⁾ – według normy PN-EN 771-4+A1:2015

